

However, according to – אלא למאן דאמר דברה תורה כלשון בני אדם כולי – the one who maintains, the *Torah* speaks in the language of men, etc.

OVERVIEW

The תורה writes¹ concerning a ש"ש that לגב יגבב מעמו ישלם לבעליו (לא דברה תורה כלשון בני"א that מ"ד according to the extra word יגבב) (as well as for אבידה). However, asks the גמרא, according to the ש"ש is חייב for אבידה (so there is no 'extra' יגבב),² how can we derive the חייב אבידה by a ש"ש. Our גמרא reconciles our seemingly contradictory view of תוספות elsewhere.

anticipates a difficulty:

אף על גב דלדידיה דרשינן בכל מקום לבד מהיכא דלא מיסתבר³ -

Even though that even according to the מ"ד that בני"א דברה תורה כלשון בני"א, nevertheless we do expound the extra word except where it is illogical to implement this דרשה -

כדפירושית⁴ בפרק ב' (לעיל דף לא,ב דיבור המתחיל דברה) –

As I explained previously in the second פרק –

responds:

הכא נמי לא מסתבר לרבות אבידה כיון דכתיב בלשון גניבה⁵ -

Here too it is not logical to include אבידה (from the 'extra' יגבב), since in the תורה it is written in an expression of גניבה (not אבידה) -

ואית לן למימר דברה תורה כלשון בני אדם:

So therefore it is appropriate here to say בני"א דברה תורה כלשון בני"א and not include אבידה.

¹ שמות (משפטים) כב,יא.

² It is normal for people to use a double expression (like יגבב) when talking.

³ Here, however, it would seem quite logical that a ש"ש (who is חייב for אבידה) should be חייב for אבידה. In fact, as the גמרא will state shortly that גניבה is אונס and כעין אונס is חייב for אבידה, so if a ש"ש is חייב for אבידה, he should surely be חייב for אבידה. Why then is this מיסתבר לא?!

⁴ The גמרא there brings two cases where we say בני"א דברה תורה כלשון בני"א. One is by העניקה for an עבד עברי where לא נתברך, and the other is by a person who has the means to support himself but wishes others to support him. We are not required to give העניקה or support in either case; we do not derive an obligation for helping from the extra העניקה or תעביטנו (but rather we say בני"א דברה תורה כלשון בני"א), since in either case the תורה excludes this person, either by writing אשר ברכך (by an ע"ע) and יחסר לו (by a wealthy individual). Logic tells us that these people cannot be derived from a ריבוי (but rather we should say בני"א דברה תורה כלשון בני"א).

⁵ It may be logical that he should be חייב for אבידה, since he is חייב for גניבה (as the גמרא will shortly conclude), but it is not logical that the word גניבה should be interpreted to mean אבידה (especially since we can say בני"א דברה תורה כלשון בני"א, for the תורה could have written אבידה explicitly).

SUMMARY

A דרשה דלא מיסתבר, not only means that the rule derived is not logical, but it can also mean that the method of derivation is illogical (even if the rule is rational).

THINKING IT OVER

What did תוספות assume in his question, and how is his conclusion any different?